

Tubular Bells, de Mike
Olfield i grans èxits amb
Maggie Reilly
—50è aniversari d'un
clàssic de la
contemporània.

Palau Fronteres

Dimarts, 13 de juny de 2023 – 20 h

Sala de Concerts

Amb la col·laboració de:

Membre de:

Programa

Opus One

Maggie Reilly, veu

Xavier Alern, idea i direcció

I

Mike Oldfield (1953)

Tubular Bells, part one (1973)

Tubular Bells, part two

The Sailor's Hornpipe (Tradicional, Arranjament M. Oldfield)

II

Selecció de cançons de **Mike Oldfield**, amb Maggie Reilly

Foreign Affair (*Crises*, 1983)

To France (*Discovery*, 1984)

Cançó tradicional escocesa (a cappella)

Muse (instrumental, 1999)

Maggie Reilly, Stuart MacKillop, Peter Risavy, Armand Volker, (*Echoes*, 1992)

Everytime We Touch

Moonlight Shadow (*Crises*, 1983)

Guilty (single, 1979)

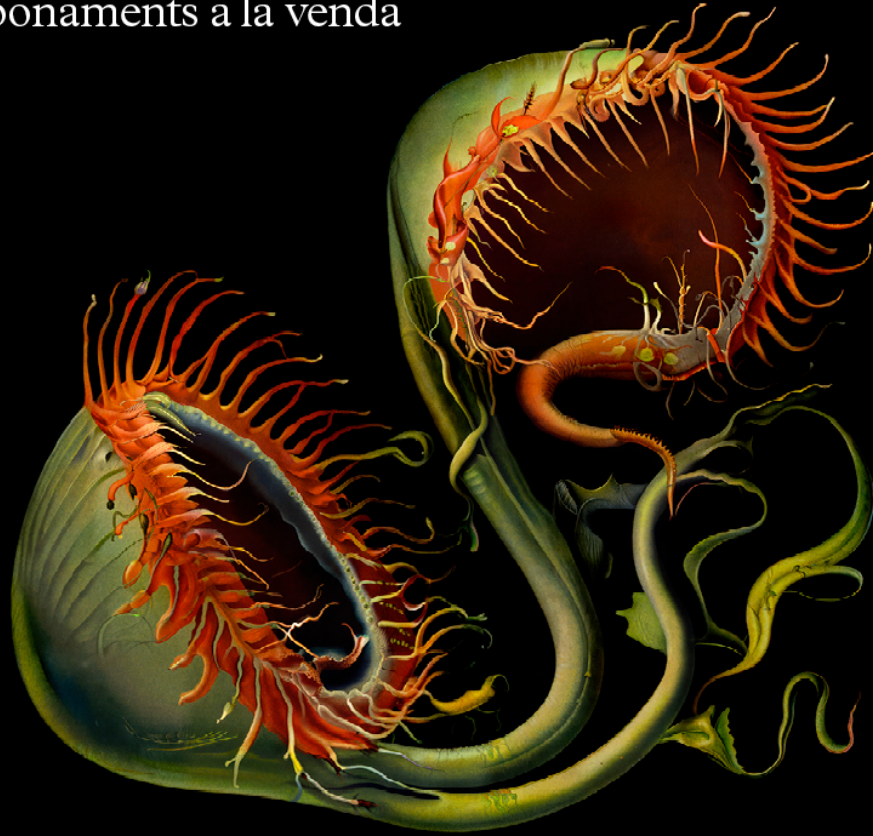
Durada del concert: 100 minuts, amb pausa.
La durada del concert és aproximada.

#celebració #popular

Palau de la Música Catalana Palau 100

Entrades i abonaments a la venda

Requiem de Mozart

Ensemble Pygmalion & Raphaël Pichon

Així parlà Zaratustra de Strauss

London Symphony Orchestra
& Antonio Pappano

Concert de violí d'Elgar

Pinchas Zukerman, Orquestra Nacional de Lió
& Nikolaj Znaider

El Messies de Händel

Accentus, Insula Orchestra & Laurence Equilbey

Mort i transfiguració de Strauss

Orquestra Filharmònica de Dresden
& Pablo González

Requiem de Brahms

Lobgesang de Mendelssohn

Orfeó Català, Cor de Cambra del Palau,
Balthasar Neumann & Thomas Hengelbrock

Israel a Egipte de Händel

Monteverdi Choir, English Baroque Soloists
& John Eliot Gardiner

Concert per a violoncel de Schumann

Jean-Guihen Queyras, Philharmonia Orchestra
& John Eliot Gardiner

Simfonia del Nou Món de Dvořák

María Dueñas, Los Angeles Philharmonic
& Gustavo Dudamel

Poema

mudances

canviar de casa, abandonar
trossos de sentit en una
arquitectura, desendreçar
l'ara, fer de l'instant
memòria, fer un tall precís
entre el desig i
l'abast, pensar la mà,
no desplegar-la sobre el cos
altre, desterrar uns
fonaments, ofegar una
llum, altre enllà de la nosa.

cloure, i de nou.

Eduard Escoffet

El terra i el cel (LaBreu Edicions, 2013)

Comentari

Tubular Bells, cinquanta anys d'una simfonia elèctrica

El vint-i-cinc de maig de 1973 es publicava *Tubular Bells*, el primer disc en solitari d'un jove músic de tan sols dinou anys, Mike Oldfield. La seva gestació havia començat temps abans, però no va ser fins que Oldfield va entrar a treballar als estudis The Manor, propietat de Richard Branson, que va veure acomplert el seu somni d'enregistrar la seva primera gran obra. Branson va convertir *Tubular Bells* en el primer disc de Virgin Records, i gràcies al seu èxit aclaparador de crítica i públic, en la primera pedra del seu imperi.

Per a *Tubular Bells* Mike Oldfield va idear tota una simfonia elèctrica a partir de les seves influències musicals: Sibelius, Bach, Ravel, Glass, Riley..., però també Renbourn, Ayers, Wyatt i molts altres. Una síntesi de classicisme, minimalisme, música folk i rock psicodèlic amanida amb una extraordinària facilitat per a compondre belles melodies, així com un virtuosisme instrumental astorador que el permetia dominar un gran nombre d'instruments.

Si bé Oldfield mai es va sentir còmode amb l'ús de la seva música per a un film de terror, l'èxit de *Tubular Bells* va coincidir amb la seva incidental inclusió com a BSO de *The Exorcist*, de William Friedkin (1973). Encara avui els primers compassos de *Tubular Bells* es coneixen popularment com a “la música de l'Exorcista” i han tingut una gran influència en la composició de música per a pel·lícules d'aquest gènere.

Després dels tres primers àlbums, l'estrella de Mike Oldfield es va eclipsar temporalment degut als gustos canviants del públic. Als anys vuitanta va reaparèixer en un moment econòmicament delicat per a la Virgin. L'èxit de cançons com ara *Moonlight Shadow*, *To France*, *Shadow on the Wall*, etc., el van convertir en una inesperada estrella del pop, i de pas van sanejar els comptes de la discogràfica.

Actualment Mike Oldfield té setanta anys, està retirat i viu a les illes Bahames.

La primera part del concert d'avui està dedicada íntegrament a *Tubular Bells*. Opus One ha concebut una interpretació amb el màxim de fidelitat possible a l'esperit de l'enregistrament de 1973. Dins la segona part s'ofereix una selecció de cançons del compositor anglès amb la participació de la mítica cantant Maggie Reilly, la veu dels grans èxits pop de Mike Oldfield.

Aquest concert està dedicat a la memòria d'Àngel Casas i Mas, que ens va fer conèixer l'astre anglès millor que ningú.

Xavier Alern, músic i musicòleg

Biografies

Maggie Reilly, veu

Maggie Reilly ha cobert un vast terreny musical. Des del jazz/funk del grup Cado Belle fins a la col·laboració amb el músic i instrumentista de rock progressiu Mike Oldfield, seguit de duets amb Jack Bruce (Cream) i Dave Gilmour (Pink Floyd), així com d'una col·laboració amb la banda de rock gòtic Sisters Of Mercy. El seu recorregut transcorre a través de l'europop de principis dels noranta i es plasma en els seus àlbums reflexius en solitari de l'última dècada.

La carrera professional de Maggie va començar l'any 1970, quan va enregistrar el seu primer single "Imagine Me". Poc després va conèixer el teclista Stuart MacKillop i van formar la banda "Joe Cool" i més tard el grup "Cado Belle". A mitjans dels anys setanta van passar ràpidament de ser un grup d'iniciats a convertir-se en tot un fenomen del pop escocès.

Després d'un temps vivint i treballant a Irlanda, Maggie Reilly va formar la seva aclamada associació amb Mike Oldfield el 1980, amb la producció de grans cançons com "Moonlight Shadow", "To France", "Foreign Affair" i l'èxit de Hall & Oates "Family Man", el qual la va fer mereixedora d'un premi de l'ASCAP l'any 1984. Entre els seus àlbums d'èxit mundial figuren "QE2", "Five Miles Out", "Crises", "Discovery i Earth Moving.

Després de separar-se d'Oldfield i prendre's un temps per formar una família, Maggie Reilly va reprendre la seva carrera en solitari i els premis cada cop li arribaven amb més freqüència. Va unir forces amb la important editorial alemanya Mambo que li va produir l'àlbum "Echoes" el 1991, per al qual va escriure l'èxit mundial massiu "Everytime we Touch" juntament amb els èxits europeus "Wait" i "Tears in the Rain". L'àlbum va arribar a ser disc d'or en diversos països.

El 1996 va publicar el primer dels seus tres àlbums per a EMI, "Elena", en què s'allunyava del pop desenfadat de l'època de Mambo per atansar-se a un estil de composició més profund, tal com s'aprecia en l'atmosfèrica cançó que dona títol al àlbum.

"There and Back Again" (1998) li va donar l'oportunitat de tornar a enregistrar una selecció de les seves cançons més conegudes fins aleshores, entre les quals destaquen "Everytime We Touch" i "Foreign Affair".

Amb el llançament del tema "Starcrossed" (2000) va reprendre el fil de l'àlbum "Elena" i va oferir més proves de les seves subtils habilitats com a compositora, especialment en l'impressionant single "Adelena" (que inclou un electrizant solo de guitarra de Chris Rea) i la exquisida "Half -light".

L'any 2003, Maggie Reilly va aprofitar l'oportunitat per enregistrar un àlbum de cançons que feia molt de temps que volia interpretar. "Save it for a Rainy Day" va ser el primer àlbum que va gravar i que li va reportar un èxit de descàrregues juntament amb la bella balada de Cyndi Lauper "True Colors", així com amb altres grans cançons clàssiques de James Taylor, Chicago, Dusty Springfield, Neil Young i Heart.

El 2006 va tornar a les seves arrels escoceses amb el llançament de "Rowan". Es tracta d'un àlbum de cançons originals, mesclades a la perfecció amb cançons tradicionals del folk escocès i anglès amb el toc de Reilly. L'àlbum va ser molt elogiat per la crítica.

Maggie ha tingut l'oportunitat de treballar amb alguns músics fantàstics, com és el cas del seu fidel col·laborador musical, Stuart Mackillop, qui ha contribuït en tots els seus àlbums des del primer de Cado Belle l'any 1976.

El 2013, Maggie Reilly va publicar el seu desè àlbum, "Heaven Sent", acollit amb gran èxit. Els singles "Juliette" i "Cold The Snow Clad Mountain" van aconseguir el Top 20 a Alemanya, mentre que l'àlbum en si és aclamat com el millor fins avui. Aquest àlbum va anar seguit d'una gira en què Maggie va actuar en sales i festivals amb totes les entrades esgotades.

"Starfields" es va publicar el 2019. L'àlbum inclou els èxits de ràdio "Where The Rivers Run", "Sail Away" i "Every Little Thing". "Starfields" va ser molt aclamat per la crítica i ben aviat es va convertir en un dels favorits dels fans.

El 2021 va presenciar el retorn de Maggie a les llistes d'èxits amb "Past-Present-Future": un àlbum que conté noves versions d'èxits, cançons estimades i nous enregistraments de projectes en què Maggie Reilly està treballant en aquest moment. L'àlbum abasta tota la carrera de Maggie: des dels dies amb Cado Belle, Mike Oldfield i els seus treballs en solitari que s'estenen durant 4 dècades.

Una veu que encara té molt a dir i, fins i tot, més que cantar. Ara per ara, Maggie està treballant en nous projectes i escrivint cançons per a un possible musical.

Opus One

Opus One és una orquestra d'instruments contemporanis creada el 2021 per iniciativa del musicòleg Francesc Xavier Alern. El seu propòsit és retre homenatge al compositor britànic Mike Oldfield tot celebrant el 50è aniversari de la publicació del seu primer àlbum, *Tubular Bells*, una obra fonamental de la música contemporània.

L'originalitat de la proposta d'Opus One rau en el fet que pretén oferir una interpretació musicalment acurada, sense anacronismes i que respecti al màxim l'esperit del llegendari enregistrament de 1973.

Al concert podrem gaudir de la participació de la cantant escocesa Maggie Reilly, la mítica veu de les cançons més populars de Mike Oldfield dels anys 80.

<https://www.opusone.cat/>

<https://www.youtube.com/c/OpusOneCat>

Opus One

Xavier Alern, idea, direcció i transcripció. Baix elèctric, guitarres clàssica, acústica i elèctrica. Mandolina.

Tote Martínez, guitarra elèctrica, baix elèctric, contrabaix.

Marcos Sánchez, guitarres elèctrica, acústica i clàssica.

Manu Suárez de la Vega, guitarra elèctrica.

Carlos Cruz, guitarres elèctrica i acústica.

Santiago Galán, piano, sintetitzadors.

Pito Costa, sintetitzadors, producció musical.

Jaume Gispert, sintetitzadors.

Xavier Roca, flautes travesseres, percussió.

Joan Torras, percussió, bateria.

Olaia Brugada, flauta de bec, tin whistle, veu.

Silvia Segura, baix elèctric, veu.

Claudia Steccato, veu.

Anna Luna, veu.

Xavi Lite, mestre de cerimònies, *caveman*.

També et pot interessar...

Tardes al Palau

Dijous, 29.06.23 - 19h

Sala de Concerts

Banda Municipal de Barcelona

José Rafael Pascual-Vilaplana, director

P. I. Txaikovski: “Dansa dels pallassos”, de *Snegúrotxka* (La donzella de neu), *op. 12*

P. I. Txaikovski: *Romeu i Julieta. Obertura fantasia*

P. I. Txaikovski: *Marxa de la coronació*

A. Liadov: *Dansa de l'amazona*, *op. 65*

J. de Meij: *Extreme make-over. Metamorfosis sobre un tema de Txaikovski*

Preu: 20 €

Mecenes d'Honor

Mecenes Protectors

Mitjans Col·laboradors

Col·laboradors

Armand Basi – Bagués-Marsiera Joiers – Balot Restauració – Calaf Grup – Cardoner Grup – Coca-Cola – Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports – Deloitte – Eurofirms Group – FC Barcelona – Fundació Antiques Caixes Catalanes – BBVA – Fundació Caixa d'Enginyers – Fundació Castell de Peralada – Fundació Metalquímia – Gómez-Acebo & Pombo – Helvetia Compañía Suiza S.A. de Seguros y Reaseguros – Illy – La Fageda – Nexo – Quadis – Saba Infraestructures, S.A. – Scasi Soluciones de Impresión S.L.

Amics Benefactors

Ascensores Jordà, S.A. – Fundació Antoni Serra Santamans – Inclos Interiorisme, S.L. – Veolia Serveis Catalunya S.A.U. – Salvador Viñas Amat

Benefactors Palau XXI

Mª Dolors i Francesc – Elvira Abril – Pere Armadàs Bosch – Rosamaria Artigas i Costajussà – Professor Rafael I. Barraquer Compte – Francesc Xavier Carbonell Castellón – Lluís Carulla Font – Mariona Carulla Font – Josep Colomer Maronas – Isabel Esteve Cruella – Pere Grau Vacarissas – Jordi Gual i Solé – Maria José Lavin Guitart – Ramón Poch Segura – M^a. del Carmen Pous Guardia – Juan Manuel Soler Pujol – Daniela Turco – Joan Uriach Marsal – Joaquim Uriach Torello

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

